

SPLNĀŠNĀ• PĀ~Ā•NĀ•

ĀĀEtrtek, 26 Ānor 2009

Jednou jsem si Ā™íkala, co bych všechno chtěla stihnout, než natáhnu ráfky. Mimo jiný to byl sex s nĀkym neznámým. No já vim, zní to strašlivĀ... ..ale Ā™ekla bych, Āže s tímhle pĀ™áním nejsem na svĀtĀ sama... No, staĀže se mi - splnilo. A bylo to tak neĀekaný a pĀkný, Āže jsem si Ā™íkala, proĀ o tom nenapsat. Hm, sice si budete myslet, teda pĀkná rajda, ale je mi to vcelku fuk.

Ā™íkám si, Āže neĀ o nĀĀem jenom snít, je lepší, si to proĀít, ne? Teda ne úplnĀ vĀdycky, ale speciálnĀ uĀ to nebudu okecávat a jdu do toho: Byla jsem s kamarádkama na jednom divadelním pĀ™edstavení. PĀkný to bylo a nejvíc mĀ bavilo, Āže u toho mĀĀu pocucávat tullamorku a nikomu to nevadí, pĀ• pili skoro všichni diváci. Po pĀ™edstavení jsme se pĀ™esunuly (my Āženy) na panáka do pĀ™ilehlý vinárníĀky a bĀhem dvou hodin nás sedĀla u narv stolu docela pestrá smĀsice sleĀen, paní, dívek, chlapĀ, pánĀ a tak dále. Klábosili jsme o všem moĀnym, jak se tak u panáka Āinívá, a najednou jsem zaregistrovala upĀ™enej pohled jednoho spolustolovníka. Zapíchla jsem se do tĀch hnĀdech oĀi, kde se rozsvítilo svĀtĀlko, jasnĀ signalizující, oĀ jde. Jeho pohled jsem vydrĀela asi tak deset vteĀin a u pĀ• jsem cítila, Āže mi zaĀiná bejt pĀkný horko. SnaĀila jsem se soustĀ™edit na probíhající diskuzi o upadající úrovni po smyslu pĀ™ímý volby prezidenta a nadcházejících módních trendech, ale nešlo mi to. Pohled toho Āernovlasýho kluka, provázený takovým mírnĀ arogantním úsmĀvem, mĀ vyloĀenĀ páil! Po pĀlnoci nás z vinárny nemilosrdnĀ vyhnali, nedbajíc skuteĀnosti, Āže jsme byli pĀknĀ rozpití a ochotni tam nechat fakt velkou útratu, a tak se ti stateĀnĀjší z n pĀ™esunuli do nedalekého nonstopu. Byl kukpodivu Āistej a docela pĀ™íjemnej.... já znám totiĀ akorát jeden nonstop kousek pode mnou, kam jsem si jednou šákla pro cigára a Āekajíc na drobný zpátky, rozhlídla jsem se kolem, naĀeĀ po mnĀ vystartovala jakási tmavá Āenština, která mi pĀ™itiskla aĀ na nos kostnatou pĀst a vyštĀkla: „Co Āumíš po Ferovi ty svinĀ?!!??!" JistĀ chápete, Āže jsem se sesunula z barový ĀidliĀky jak saténové šáteĀek, na drobný neĀekala a zbabĀle prchla.... ĀĀernovlas si sedl vedle mĀ a horko, který z nĀho sálalo, neb moĀný ignorovat. BĀhem následující hodiny, kdy jsem své rozbĀsnĀné libido pokoušela utlumit minerálkou a tullamorkou (marnĀ, ale fakt jsem se snaĀila!), mezi námi probĀhl tichej dialog: „Hele, já si to neumím vysvĀtlit, ale ty mĀ fakt dĀsnĀ pĀ™itahuješ.."„Hmmm, nápodobnĀ"„Máš nádherný Āívý oĀi a sexepýl. úplnĀ sálá, víš to..?"„Hmmm, nevím, teda teĀ uĀ jo...dí.. "„MĀĀu se tĀ dotýkat?"„MĀĀeš., ale pak nevím, co se stane..."„Stane se to, co budeš sama chtít....chceš?" Chci, takĀže pĀ™ikyvuji, mluvit skoro nelze, protoĀže mi dost vyschlo v krku... ZároveĀ se pokoušim aktivnĀ úĀastnit povídání u stolu, ale moc mi to nejde. Kamarádka, sedící naproti, se na mĀ dlouze usmĀje, vyfoukne kouĀ™ z cigarety a bezhlasnĀ artikuluje: „DĀvko!" Taky vyfouknu kouĀ™, trochu prudĀejí, než bĀ chtěla, neboĀ na stehnĀ cítím ĀĀernovlasou ruku. ZároveĀ sleĀna po mé levici hlasitĀ vykĀ™ikuje smĀrem k ĀĀernovl „Helejte, tadydle RĀĀa si vzal za manĀelku mojí nejlepĀí kamarádku, no není to supr?" Dívá na mĀ, já mhouĀ™ím o a nezvykle hlubokým chraplavým hlasem jí pĀ™itakávám: „No to je o-p-r-a-v-d-u ú-Ā-a-s-n-ý," zatímco RĀĀa neĀ™ík vĀbec nic, lehce se usmívá do prostoru a hladí mi stehno. SleĀna nĀco mele, ale nezajímá mĀ to uĀ. Zabrousím pohledem k Āišníkovi, který stojí opĀ™ený o barpult. Naše pohledy se protnou a pán se na mĀ pomalu usmĀj kývne. Jakoby pĀ™itakával tomu, co se rodí uvnitĀ™í mojí hlavy a zpĀsobuje pokračování dialogu s ĀĀernovlasem alias RĀĀou. „ÚĀasný je, Āže mi ujel vlak a další jede aĀ za ĀtyĀ™i hodiny.... Co ty na to..?"„No.... to je skvĀlý..."„..a taky je úĀasný, jak tu sedíš a hezky voníš.."„Hmmmm..."„..a máš krásný ruce a úsmĀv...."„Hmmm, dĀkuju..."„Vím jen, Āže se jmenuješ Jarka, ale to staĀí, viĀ?"„BohatĀ, Radku, a zcela úplnĀ.."„..a mĀĀu tĀ poĀdat o malou procházku tady po SmíchovĀ? Moc tu neznám..."„No....ráda..." Naše spoleĀnost platí úĀet, taxíky pĀ™ed nonstopem jsou nastartovány a nejlepší kamarádka ĀĀernovlasovy Āženy se snaĀí strĀit na zadní sedadlo svého vínem úplnĀ vláĀného pĀ™ítele „RĀĀo, jedeš s náma? Hodíme tĀ na nádraĀí!" Z jejího hlasu jasnĀ problikává výhrĀĀka. Mé kamarádky usedají do dalšího vozu a vesele na mĀ mávají. „Tak ahójí!" Mávám taky, kdyĀ mou ruku stáhne ĀĀernovlas a podrĀí ji ve své. „Já s váma nejdu, dám si ještĀ procházku, mám dost Āasu," odpovídá dĀrazným barytonem své kamarádce. Ta jen trošíĀku vztekle pohodí hlavou, usedá vedle svého totálnĀ zhrouteného a proto jiĀ spícího protĀjšku a odjíĀdí. A my se pomalouĀku ruku v ruce vydáváme smĀrem k An Jeho pusa voní po jahodách a moje zas po skoĀ™ici (oblíbený ĀvýkaĀky Big red, bez kterých nedám ani ránu!). NĀkde uprostĀ™ed cesty, kde nepotkáme Āívou duši (a ty mrtvý nás nechávají na pokoji), se naskytne tmavej prĀjezd s betonovým sloupkem falického tvaru, kde zakotvíme... Podrobnosti fakt vypisovat nebudu, ale byla to taková smršĀ, jakou jsem dlouho nezaĀila. Bez jakéhokoli studu, stínu obav Āi snad dokonce strachu, naprosto svobodnĀ a s radostí a nezmĀrnou chutí jsme si navzájem poskytli tolik rozkoše, kolik jsme byli schopni. Za svítání jsem leĀela ve vanĀ a civíc nepĀ™ítomnĀ do stropu, naprosto uvolnĀnĀ jsem vzpomínala na jeho doteky a necítila nic jiného, než Āirou esenci radosti. Āekla bych, Āže se uĀ nikdy nepotkáme, ale vím jistĀ, Āže na tenhle záĀitek nikdy nezapomenu. Roseanne